

Gabriela Petit, spioana Belgiei

3 martie 1916. La cea mai inalta instanta a tarii, sala de sedinte este patrunchi de o liniste apasatoare - atmosfera specifica judecarii proceselor de anvergura.

Un ultim si scurt dialog Intre presedinte si acuzata.

-Din cauza dumneavoastra au trebuit sa moara mii de bravi soldati germani, precizeaza omul justitiei.

-Sunt fericita ca aud aceasta.

-Ati continua sa faceti spionaj daca ati fi eliberata?

-Se intelege ca da.

sedinta este declarata inchisa.

Ramasa doar in tovarasia escortei, Gabriela isi trecu mina prin parul tuns baieteste. O data, inca o data... Nu pare nervoasa! Este un gest! La ea, gestul omului infrant in lupta. Introspectiv nu se incumeta sa gindeasca. Din filele dosarului fiecare rand o acuza. Retrospectiv, da!

Trecutul - daca la douazeci de ani poti avea un trecut napadit de amintiri - ii vine in fata ochilor ca niste file dintr-o carte rasfoita fugar. Se nascuse la 20 februarie 1993 in Tournai. Ramasa orfana inca de mica, dupa o scurta perioada petrecuta in manastire, se stabileste la o matusa, HÃ©lÃ©ne Legrand, din Bruxelles. inainte de izbucnirea razboiului putea fi intalnita ca vanzatoare la diverse mari magazine din metropola.

incepe razboiul si, o data cu el, legaturile Gabrielei fetit cu Alice Dubois - o spioana rutinata. Din aceste clipe, viitoarea eroina a poporului belgian era vazuta prin localuri, vanzind ziare - pretext de a inregistra convorbirile gradelor superioare ale armatei germane. Nu putea starni banuieli ; arata - in pantaloni si cu parul taiat - ca un pusti oropsit, dar...

Acest inofensiv vanzator de ziare era in realitate o rvelta fetiscana de douazeci si unu de ani, inarmata cu toate cele ce-i trebuie unui spion. Un spion cu dublu rol : ofiter german si amanta a aceluiasi ofiter. Asa stand lucrurile, poseda un pasaport - bineinteles german - pe numele "locotenent Walter Henning", poseda doua camere pe Rue du ThÃ©atre nr. 68. Una pentru el, mobilata cu tot ce poate crea un cadru cazon - harti, caiete, fotografii ale conducatorilor germani si, pe birou, poza iubitei (in speta portretul Gabrielei) ; in cealalta camera, eleganta si primitoare, se facea remarcata fotografia unui tanar ofiter german (tot Gabriela). Travestiul era atat de reusit, incat nu putea starni banuieli.

O intalnim si sub alt nume, cel al matusii HÃ©lÃ©ne. De aceasta identitate este legata una din importantele ei misiuni, impreuna cu logodnicul - adevaratul logodnic - cu care, dupa terminarea operatiunii, nu se va mai intalni niciodata, trece granita olandeza si intra in serviciul spionajului englez. Dupa un timp de instruire, revine in Belgia pentru a transmite date privind ofensiva ce o pregateau germanii pe Yser : despre miscarile trupelor, despre armament...

Apoi, sprijinita de Sylma von Quikellberge, trece in teritoriul ocupat, aduce noi. date, dupa care, la Bruxelles, intra in legatura cu Miss Cavell - una din marile spioane ale timpului. Cu o noua misiune, se indreapta catre Charleroi, si de aici mai departe, in satul Binche, unde isi intalneste o buna

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

prietena, Berthe. Aceasta ii pune la dispozitie serviciile sale. Zi de zi, informatii privind inaintarile sau retragerile trupelor germane ajung la centru! si Gabriela devine unul din oamenii de baza. Spionul german Ledoy urmareste insa, pas cu pas activitatea grupului condus de G.P. Ajutata de catre Lucien, fratele Bertbei, si impreuna cu doi soldati, Gabrielaj il lichideaza. Totul parea ca merge bine. Dar intr-o zi, cu putin timp inainte sa implineasca 23 de ani, este arestata. Iat-o acurnl in boxa, ginditoare... Este trezita de o voce puternica : "Atentiune, Curtea!" Toata lumea din sala se ridica. Gabriela isi reia pozitia demna, privind patrunzator pe cel care, ridicandu-se din fotoliu, rosteste clar : "Condamnata la moarte".

Raspunsul Gabrielei Petit, ca o replica, este raspicat: ..Traiasca Belgia !"
Executia insa intarzie. De ce ?! se ofera viata in schimbul unor marturisiri care ar deconspira complicii. Este de neclintit. Nu i se poate Minulge nici cel mai neinsemnat indiciu.

Refuza sa se spovedeasca unui preot german, iar in fata plutonului do executie cere sa nu fie legata de stalp si nici la ochi.

1 aprilie 1916. Plumbii zdrobesc pieptul celei ce va fi declarata eroina nationala a Belgiei, pieptul ce va purta "Crucea cavalerilor ordinului Leupold I", asezata pe giul-Kiu chiar de catre regina Belgiei.